

TEATRE ROMEA

Pere Arquillué i Àgata Roca en una escena d'*Els veïns de dalt*, de Cesc GayEl Remea riu i ovaciona '*Els veïns de dalt*', debut teatral de Cesc Gay

Teràpia de parella

ESCENARIOS

Justo Barranco
Barcelona

El cartell de l'última pel·lícula de Cesc Gay, *Una pistola en cada mano*, preguntava: "De què parlen els homes?". El seu ovacionat debut teatral, ahir a la nit, al Remea, bé podria titular-se *De què parlen les parelles?*. I la resposta, en mans del director de pel·lícules com *A la ciutat*, *Krámpacko Ficcio*, sempre interessat en el món de les relacions al segle XXI, amb els seus dubtes, infidelitats i compromisos, no podia ser cap altra que, per descomptat, parlar de la parella.

De sorolls veïnals i de sexe, pe-

rò, sobretot, dels fins però estranyament resistents fils que uneixen dues persones. Res d'estrany per a algú que es declara convençut que una de les aventures més ambicioses que existeixen a l'actualitat és la de viure en parella, un repte diari amb trinxeres infinites, diu, que inexplicablement homes i dones continuem intentant d'assolir.

I amb aquests ingredients i amb molta ironia i molt sentit de l'humor ha construït Cesc Gay *Els veïns de dalt*, que anit el públic del Remea va aplaudir d'allò més –bravos inclosos– després d'haver rigut molt, moltíssim, i certament, d'haver fet silenci també, a l'expectativa, davant l'incert destí de la parella protagonista, uns excepcionals Pere Arquillué

i Àgata Roca. Una parella que rep a casa els seus sorollosos veïns de dalt, els gemecs animals dels quals senten a tota hora però que els van ajudar amablement fa mesos durant la mudança. Una parella especial, un bomber i una psicòloga encarnats per Jordi Rico i Nora Navas que sorprendran

Les impagables cares d'Arquillué i la serena i contínua sorpresa d'Àgata Roca van brodar l'estrena

–deixaran bocabadats– amb la seva particular vida als amfitrions, precipitant-los a enfrontar-se a la crisi que arrosseguen fa ja massa temps, amb teràpia de parella inclosa.

Gay, que arrenca aquesta divertidíssima i àcida comèdia al ritme del tema *Once I loved* –que diu que l'amor és la cosa més trista quan se'n va–, aconsegueix que la peça evolucioni per camins que si comptats resulten de pel·lícula, a les seves mans, com sempre, són completament versemblants. I així els viu el públic, gràcies a la contribució, impagable, de les cares de sorpresa i, sobretot, escepticisme que va posant, imparable, Arquillué, i als "ah, mira tu" i "quines coses, oi?" que llança serenament aclaparada Àgata Roca davant les revelacions dels veïns.

Amb uns diàlegs frescos i sempre irònics –"Per què no poses una mica més de música? –Però aleshores es quedaran més. Què voleu que us posi? –Country –Dic de música", però també amb algunes reflexions psicològiques ben repartides –"Tots som molt vulnerables davant del judici dels altres"– i per descomptat amb bastants diàlegs sobre sexe –sobre la seva abundància i la seva absència, en aquest cas– Gay es fica el públic a la butxaca i a més el deixa al final amb una sensació de curiosa malenconia. Sens dubte, un gran èxit.●

Roca i Gay, teatre en parella

■ Cesc Gay s'ha envoltat d'un gran elenc per debutar al teatre amb *Els veïns de dalt*. Un grup d'interprets que inclou la seva mateixa dona, la popular actriu Àgata Roca, de T de Teatre, a la qual ja havia dirigit als films *Ficcio* i *V.O.S.* i amb la qual, expliquen, inevitablement han compartit a casa la gestació d'aquesta àcida i divertida comèdia sobre el món de la parella.